

Voorstelnummer :

Agendapunt :

GEMEENTEBESTUUR VAN SLOCHTEREN

Aan de gemeenteraad.

ONDERWERP: BIJL: 4
Verbreiding minimabeleid

SLOCHTEREN, 25 november 2008

Geachte raadsleden,

Hierbij bieden wij u een raadsvoorstel met als onderwerp verbreiding minimabeleid aan.

Het doel van het raadsvoorstel

Uw raad is middels het 'Actieplan minimabeleid: een polsstok om te springen' geïnformeerd over onze plannen de gemeente Slochteren een socialer gezicht te geven. In dit actieplan hebben wij onder andere een aantal maatregelen geformuleerd die nog dit jaar kunnen worden ingevoerd om zodoende de minima voor het lopende jaar nog optimaal te kunnen laten profiteren.

Uw raad is op 27 november 2008 voorgesteld om het stimuleringsfonds voor de minima te verbreden. In het vervolg hiervan wordt uw raad geïnformeerd over de overige 'quick wins', zoals genoemd in het actieplan, en wordt uw raad voorgesteld in te stemmen met de Verordening langdurigheidstoelage 2009 gemeente Slochteren en de financiële onderbouwing van de verbreiding van het minimabeleid.

Voorstel

1.1 Overzicht voorstellen

- a. verruiming van de bijzondere bijstandsverstrekking, waaronder:
 - verbreiding van de doelgroep;
 - het voeren van een buitenwettig begunstigend beleid voor ziektekosten;
 - een regeling voor vervanging van bepaalde duurzame gebruiksgoederen;
 - categoriale bijzondere bijstand voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten;
 - intensivering van de voorlichting;
- b. het vaststellen van een verordening voor de langdurigheidstoelage;
- c. voorlichtingsactiviteiten rond de 'quick wins' die vermeld staan in het actieplan minimabeleid.

1.2 Verbreiding verstrekking bijzondere bijstand

Contactpersoon : Dhr. E. Haverkort
Telefoon: 0598-425721
Portefeuillehouder: Mevr. G.A. Huizing-Albronda

Doel bijzondere bijstand

Bijzondere bijstand is bedoeld voor mensen met een laag inkomen die in bijzondere omstandigheden voor noodzakelijke kosten komen te staan die zij niet zelf kunnen betalen. De Wet werk en bijstand (Wwb) stelt dat gemeenten verplicht zijn om bijzondere bijstand in deze gevallen te verstrekken. Daarnaast geeft de wet een aantal kaders waarbinnen bijzondere bijstand mag worden verstrekt. Zo zijn wij volgens artikel 35 van de wet verplicht te controleren of kosten waarvoor bijzondere bijstand is aangevraagd daadwerkelijk zijn gemaakt, in het individuele geval noodzakelijk zijn, of ze voortvloeien uit bijzondere omstandigheden en of ze kunnen worden voldaan uit het 'reguliere' inkomen of vermogen (bijvoorbeeld loon, een Wwb-uitkering of spaargeld).

Daarnaast geeft de wet een aantal voorwaarden waaraan aanvragers van (bijzondere) bijstand moeten voldoen. Ten eerste stelt artikel 11 van de wet dat de aanvrager Nederlander moet zijn of daaraan gelijkgesteld (bepaalde categorieën vreemdelingen die legaal in Nederland verblijven). De kosten moeten ook in Nederland zijn gemaakt. Artikel 13 stelt vervolgens dat mensen die gedetineerd zijn, (vervangende) dienstplicht vervullen, onvoldoende middelen hebben omdat zij staken, te lang in het buitenland verblijven, jonger zijn dan 18 jaar en bijstand aanvragen voor het aflossen van schulden geen recht hebben op bijstand. In artikel 14 staan een aantal kosten opgesomd die per definitie niet als noodzakelijk worden beschouwd. Dit zijn het betalen van alimentatie, het betalen van een boete, het vergoeden van geleden of toegebrachte schade, vrijwillige premiebetaling in het kader van een publiekrechtelijke verzekering (een niet verplichte verzekering) en het vergoeden van medische ingrepen die vallen onder de ontwikkelingsgeneeskunde of die buiten Nederland plaatsvinden. Artikel 15, ten slotte, bepaalt dat er geen bijzondere bijstand mag worden verstrekt als er een toereikende voorliggende voorziening is. Dit betekent dat kosten die via een andere regeling kunnen worden vergoed, niet uit de bijzondere bijstand mogen worden betaald.

De gemeentelijke beleidsvrijheid voor het verstrekken van bijzondere bijstand speelt zich af binnen deze kaders.

Verbreding bijzondere bijstand

Wij hebben besloten om de verstrekking van bijzondere bijstand vanaf 1 januari 2009 op de volgende wijze te verruimen:

1. Verbreden van de doelgroep

Voor het berekenen van de hoogte van de bijzondere bijstand wordt rekening gehouden met de draagkracht van de aanvrager. Momenteel wordt geen draagkracht verondersteld bij personen met een inkomen tot 100% van het minimum. Van de inkomsten daarboven is 30% draagkracht. Bij inkomens tot 115% van het minimum wordt geen draagkracht verondersteld. Van de inkomsten daarboven is 40% draagkracht.

2. Uitbreiden van de mogelijkheden voor verlening van bijzondere bijstand

Wij hebben besloten categoriale bijzondere bijstand voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten in te voeren. Daarnaast wordt een regeling voor vervanging van duurzame gebruiksgoederen in het leven geroepen voor mensen die langdurig zijn aangewezen op een minimuminkomen. Daarnaast voeren wij een buitenwettig begunstigend beleid in voor medische kosten. Dit houdt in dat eigen bijdrages voor medische kosten in bepaalde gevallen kunnen worden vergoed uit de bijzondere bijstand. Deze mogelijkheid valt onder de gemeentelijke beleidsvrijheid.

3. Intensiveren publiekscommunicatie

Om zoveel mogelijk potentiële belanghebbenden te informeren over de mogelijkheden voor bijzondere bijstand wordt de publiekscommunicatie geïntensiveerd.

Wij hebben besloten de verruimingen per 1 januari 2009 in te laten gaan, met uitzondering van de regeling voor duurzame gebruiksgoederen. Deze regeling gaat met directe ingang in.

1.3 Categoriele bijzondere bijstand voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten

Ouderen, chronisch zieken en gehandicapten maken vaak extra kosten die niet duidelijk zijn aan te geven. Hierbij kan worden gedacht aan telefoon- en portokosten in verband met het regelen van allerlei zaken die met de ziekte te maken hebben. Ook kan men denken aan verhoogde (risico)premies, extra kosten in verband met klusjes rondom huis en een bloemetje voor de mantelzorg. Wij hebben onderzocht of een dergelijke regeling in de gemeente Slochteren kan worden ingevoerd.

Wettelijke mogelijkheden

De Wwb bepaalt dat bijzondere bijstand enkel kan worden toegekend als kan worden nagegaan dat de kosten op individuele basis daadwerkelijk zijn gemaakt en noodzakelijk waren. Dit vloeit voort uit artikel 35, eerste lid, van de wet. In afwijking van dit lid hebben wij de mogelijkheid om categoriale bijzondere bijstand te verlenen aan personen van 65 jaar of ouder, chronisch zieken en gehandicapten. Voor deze bijstandsverlening hoeft niet te worden aangetoond dat de kosten daadwerkelijk zijn gemaakt of noodzakelijk waren. Deze uitzondering vloeit voort uit artikel 35, derde lid, Wwb en artikel 10, derde lid, Invoeringswet Wet werk en bijstand (IWwb). Voor de invulling van een dergelijke regeling bestaan enkele richtlijnen, maar geen wettelijke bepalingen. Hierin bestaat de nodige beleidsvrijheid.

Inhoud regeling

Wij hebben besloten een regeling voor categoriale bijzondere bijstand in het leven te roepen voor personen die:

1. een minimuminkomen hebben zoals in paragraaf 1.2 is aangegeven, en;
2. ouder zijn dan 65 jaar, en/of;
3. beschikken over een uitkering op basis van 80% tot 100% arbeidsongeschiktheid, en/of;
4. beschikken over een uitkering levensonderhoud en die op medische gronden volledig zijn vrijgesteld van arbeidsverplichtingen, en/of;
5. beschikken over een Wmo-indicatie voor een vervoersvoorziening, een rolstoel, een woningaanpassing of hulp bij het huishouden, waarbij de laatste voorziening is toegekend voor een periode van een jaar of langer, en/of;
6. beschikken over een beschikking in het kader van de Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende meervoudig en ernstig lichamelijk gehandicapte kinderen voor gehandicapte kinderen, en/of;
7. in het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft beschikken over een geldige gehandicaptenparkeerkaart, en/of;
8. in het jaar waarop de aanvraag betrekking heeft beschikken over een positieve indicatie voor de Regeling zittend ziekenvervoer.

In het actieplan minimabeleid hebben wij aangegeven te opteren voor een bedrag van € 150,00 aan categoriale bijzondere bijstand per jaar voor personen die aan één van de bovengenoemde voorwaarden voldoen. Wij hebben besloten de maximale vergoeding per gezin op € 225,00 te stellen in het geval meerdere personen in het huishouden aanwezig zijn die aan de bovengenoemde criteria voldoen. De redenering hierachter is dat gezamenlijke huishoudens meer mogelijkheden hebben om kosten te delen. Dit principe sluit aan bij de uitgangspunten van de Wwb.

Vanwege de complexiteit van deze regeling hebben wij besloten hier aparte beleidsregels voor vast te stellen, los van het document 'Bijzondere bijstand in Slochteren'.

1.4 Vervanging duurzame gebruiksgoederen

wettelijke mogelijkheden¹

Wij hebben in het actieplan minimabeleid geopteerd voor de invoering van een regeling voor vervanging van duurzame gebruiksgoederen. Een dergelijke regeling valt binnen het kader van de bijzondere bijstand. Feitelijk gaat het hier om een vergemakkelijking van de aanvraag van bijzondere bijstand. Het is daarom noodzakelijk het wettelijk kader te schetsen waarbinnen verstrekking van bijzondere bijstand mogelijk is.

De aanschaf, vervanging of reparatie van duurzame gebruiksgoederen behoren in beginsel tot de algemene kosten van het bestaan. Dat betekent dat deze kosten uit het beschikbare inkomen, waaronder een uitkering op grond van de Wet werk en bijstand (Wwb), dienen te worden voldaan. Deze kosten kunnen bijzondere noodzakelijke kosten van het bestaan worden op het moment dat het niet mogelijk is gebleken om voor deze kosten geld te reserveren of een lening af te sluiten. De grond waarop dat niet mogelijk blijkt, is doorslaggevend voor de mogelijkheid om bijzondere bijstand om niet (zonder terugbetalingsverplichting) te verstrekken.

Sinds de invoering van de Wwb zijn de mogelijkheden voor het verstrekken van categoriale bijstand sterk beperkt. De wet biedt hiervoor enkel ruimte voor de doelgroepen chronisch zieken, gehandicapten en ouderen omdat redelijkerwijs kan worden verondersteld dat deze groepen specifieke meerkosten hebben die nauwelijks op individuele basis zijn vast te stellen.

Gemeenten hebben wel de mogelijkheid om binnen het kader van de individuele bijzondere bijstand maatwerk te bieden aan de hand van groepskenmerken. Dat betekent dat wanneer een bepaalde groep extra kosten heeft van tevoren kan worden vastgesteld dat mensen die tot die groep behoren voor die kosten bijzondere bijstand kunnen ontvangen. Deze kenmerken dienen te worden vastgelegd in beleidsregels.

Wanneer mensen langdurig van een minimuminkomen moeten rondkomen, wordt het steeds lastiger om voor de noodzakelijke vervanging van duurzame gebruiksgoederen geld opzij te leggen. Het betekent ook dat het lastiger is om een lening ter financiering van een dergelijke vervangingsuitgave af te lossen. Wanneer op basis van groepskenmerken, in dit geval de duur waarin men van een minimuminkomen moet rondkomen, kan worden vastgesteld dat het niet meer mogelijk is geld voor bepaalde vervangingsuitgaven te reserveren, en als die vervanging noodzakelijk blijkt, is het mogelijk om bijzondere bijstand om niet voor deze kosten te verstrekken.

Inhoud regeling

Gezien het bovenstaande bestaat er een mogelijkheid om voor de groep langdurige minima een regeling voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen in het leven te roepen. De regeling is niet bedoeld voor de eerste aanschaf van deze goederen.

Wij hebben besloten de regeling als volgt vorm te geven:

1. mensen die vijf jaar of langer een inkomen op minimumniveau (tot 110% van de voor de persoon in kwestie geldende bijstandsnorm) hebben kunnen voor de vervanging van een beperkt aantal duurzame gebruiksgoederen bijzondere bijstand om niet krijgen. Een periode van maximaal drie maanden waarin het inkomen hoger lag dan deze norm, is toegestaan;
2. de duurzame gebruiksgoederen waarvoor bijstand om niet verstrekt kan worden zijn een wasmachine, een koelkast, een kooktoestel en een televisie. Deze goederen worden voorgesteld omdat deze huishoudelijke apparaten vaak plotseling vervangen dienen te

¹ In deze paragraaf wordt de redenering van het college van de gemeente Groningen gevolgd, zoals is vastgelegd in het voorstel verstrekking bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen om niet voor langdurige minima.

worden, van belang zijn voor het functioneren van het huishouden, en het om grotere bedragen ineens gaat;

3. een kooktoestel wordt gedefinieerd als een vierpits gasstel of gasfornuis of een elektrische kookplaat;
4. één keer per kalenderjaar is het mogelijk voor één van deze goederen bijzondere bijstand om niet te ontvangen;
5. voor elk soort apparaat kan slechts eenmaal in de acht jaar per huishouden bijstand om niet worden verstrekt;
6. de hoogte van de te verstrekken bijzondere bijstand staat gelijk aan het aankoopbedrag van het apparaat, met een maximum zoals staat vermeld in de richtprijzengids van het Nibud. Deze bedragen zijn in 2008:
 - wasmachine € 400,00;
 - koelkast € 280,00;
 - kooktoestel € 280,00;
 - televisie € 450,00;
7. het vermogen van de aanvrager mag niet meer bedragen dan de vermogensgrenzen genoemd in artikel 34, derde lid, van de Wet werk en bijstand;
8. de verstrekking vindt plaats na indiening van een aanvraag en na de beoordeling van de noodzaak van de vervanging van het apparaat;
9. de aanvrager heeft de twaalf maanden vóór de aanvraag geen afstemming van de bijstand gekregen in verband met ontslag of het weigeren van algemeen geaccepteerde arbeid;
10. eventueel ontvangen langdurigheidstoelage wordt buiten beschouwing gelaten.

1.5 Verordening langdurigheidstoelage

Sinds de invoering van de Wet werk en bijstand in 2004 bestaat een langdurigheidstoelage voor bijstandsgerechtigden zonder arbeidsperspectief die minimaal vijf jaar ononderbroken een bijstandsuitkering hebben genoten. Deze toelage is erop gericht om verarming van deze langdurige minima te bestrijden. De Staatssecretaris voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft voorgesteld de langdurigheidstoelage te decentraliseren om zodoende meer maatwerk mogelijk te maken. Gemeenten krijgen hiermee de plicht om een aantal voorwaarden voor toekenning van de toelage in een verordening vast te leggen. Een aantal andere voorwaarden blijven uit de wet volgen.

Wettelijke verplichtingen

Uit het wetsvoorstel tot wijziging van de Wwb (TK 2007-2008, 31 441, nr. 2) blijkt dat de wet de volgende onderdelen van de langdurigheidstoelage blijft bepalen:

1. de langdurigheidstoelage mag alleen op aanvraag verleend worden;
2. de leeftijd van de rechthebbende ligt tussen 21 en 65 jaar;
3. eens per periode van twaalf maanden ontstaat het recht op langdurigheidstoelage;
4. er gelden vermogensgrenzen overeenkomstig de wet;
5. de ingangsdatum van het recht op langdurigheidstoelage is de peildatum.

Deze vijf punten hoeven niet in de verordening te worden opgenomen omdat de wet bepaalt dat gemeenten hierover geen zeggenschap hebben. In de verordening zullen de volgende punten wel aan de orde moeten komen:

1. de hoogte van de langdurigheidstoelage;
2. definitie van een langdurig, laag inkomen;
3. de doelgroep die een langdurigheidstoelage kan aanvragen.

Voorgesteld wordt om in het kader van uitvoerbaarheid en rechtszekerheid de voorwaarden zo concreet en toetsbaar mogelijk te formuleren.

Hoogte van de langdurigheidstoelage

In de huidige situatie schrijft de wet de hoogte van de langdurigheidstoelage voor. Deze is:

1. € 341,00 voor een alleenstaande;
2. € 436,00 voor een alleenstaande ouder;
3. € 486,00 voor gehuwden.

De toeslag is gebaseerd op het verschil tussen de bijstandsnormen voor personen ouder en jonger dan 65 jaar. Gemeenten krijgen vanaf 2009 de mogelijkheid om deze bedragen aan te passen. Echter, vanwege een aantal wettelijke beperkingen is de beleidsruimte in de praktijk kleiner. Ten eerste doet een lagere toeslag geen recht aan het karakter van de regeling, namelijk om langdurige minima – die meestal weinig reserveringsruimte hebben – in staat te stellen om te reserveren voor hogere uitgaven. Als gekozen wordt voor een hoger bedrag verdwijnt het onderscheid tussen een uitkering voor personen jonger en ouder dan 65 jaar. Dit verschil is in het leven geroepen omdat personen ouder van 65 jaar per definitie geen zicht meer hebben op inkomensverbetering. Met het opheffen van dit onderscheid zouden gemeenten zich bewegen op het terrein van het inkomensbeleid, een rijksaangelegenheid. Uw raad wordt daarom voorgesteld de huidige bedragen voor de langdurigheidstoelage aan te houden en deze jaarlijks aan te passen met de procentuele stijging van de gehuwdennorm.

Langdurig, laag inkomen

In de verordening dient ook te worden geformuleerd wat onder een langdurig, laag inkomen wordt verstaan. De gemeentelijke beleidsvrijheid op dit punt is beduidend groter. In de huidige situatie dienen bijstandsgerechtigden minimaal 60 maanden een uitkering te hebben genoten voordat zij in aanmerking komen voor langdurigheidstoelage. De reden hiervoor is dat kan worden aangenomen dat bijstandsgerechtigden na vijf jaar nauwelijks reserveringsruimte meer hebben. In de praktijk blijkt dat de reserveringsruimte van bijstandsgerechtigden al na een periode van 36 maanden zeer klein is. Uw raad wordt daarom voorgesteld om de referentieperiode van 60 maanden terug te brengen naar 36 maanden. Zowel de VNG als Schulincq adviseren gemeenten om deze periode aan te houden en ook de wetgever lijkt dit aan te raden door de minimumleeftijd voor het ontvangen van langdurigheidstoelage terug te brengen van 23 jaar naar 21 jaar.

De doelgroep

Als laatste dienen gemeenten de doelgroep die recht heeft op langdurigheidstoelage te omschrijven. In theorie is het mogelijk om de doelgroep aanzienlijk te verbreden door personen die een inkomen hebben tot bijvoorbeeld 115% van de bijstandsnorm in aanmerking te laten komen voor langdurigheidstoelage. Ook hiervoor geldt dat de gemeentelijke beleidsvrijheid beperkt is. Uit berekeningen van Schulincq blijkt dat de bijstandsnorm voor personen ouder dan 65 tussen de 105 en 109 procent bedraagt van de norm voor personen jonger dan 65. Daarnaast is gegeven dat 65-plussers geen recht hebben op langdurigheidstoelage omdat zij hier wettelijk van zijn uitgesloten. Als een persoon jonger dan 65 jaar met een inkomen van maximaal 115% boven de bijstandsnorm een langdurigheidstoelage zou ontvangen, en een 65-plusser in dezelfde omstandigheden niet, is er sprake van ongeoorloofde discriminatie op leeftijd op grond van artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Uw raad wordt daarom voorgesteld om de doelgroep voor de toeslag niet uit te breiden en te stellen op personen met een inkomen tot 100% van de bijstandsnorm, inclusief verhogingen of verlagingen op grond van de Toeslagenverordening Wet werk en bijstand.

1.6 Advies Platform Werk en Inkomen

Het Platform Werk en Inkomen heeft op 18 en 22 november 2008 adviezen uitgebracht over het voorstel tot verbreding van het minimabeleid. Het Platform stelt in zijn advies van 18 november 2008 een drietal wijzigingen voor in de regeling voor de vervanging van duurzame gebruiksgoederen:

1. het laten vervallen van de regel dat jaarlijks slechts één apparaat volgens de regeling kan worden vergoed;
2. het laten vervallen van de voorwaarde dat een aanvraag voor de regeling vooraf dient te worden ingediend;
3. het derde wijzigingsvoorstel ligt in het verlengde van punt twee, namelijk dat het mogelijk dient te zijn om binnen vier weken na aankoop van het apparaat een aankoopbewijs in te dienen, in plaats van vier weken na het verstrekken van de bijzondere bijstand.

De reden waarom het Platform deze wijzigingen aandraagt, is dat het vervangen van de genoemde duurzame gebruiksgoederen veelal met enige haast dient te gebeuren. Alhoewel deze overweging begrijpelijk is, hebben wij besloten het advies van het Platform niet over te nemen. De redenen hiervoor zijn:

1. in paragraaf 1.4 staat beschreven onder welke voorwaarden een vervangingsregeling voor duurzame gebruiksgoederen in het leven kan roepen. Als de voorwaarde wordt geschrapt dat er slechts één apparaat per jaar volgens de regeling kan worden vervangen, wordt het theoretisch mogelijk om in één jaar vier aanvragen ter waarde van in totaal € 1.410,00 in te dienen. Hiermee zou de regeling zich op het vlak van het inkomensbeleid gaan begeven, terwijl dit uitdrukkelijk een Rijksaangelegenheid is.
2. het verstrekken van bijzondere bijstand dient te allen tijde noodzakelijk en controleerbaar te zijn. Als een belanghebbende op eigen gelegenheid een duurzaam gebruiksgoed aanschaft, en hier naderhand bijzondere bijstand voor aanvraagt, kan de noodzaak niet meer worden vastgesteld.

Het Platform stelt in haar advies van 22 november 2008 het volgende:

1. het Platform gaat akkoord met de beleidsregels bijdrageregeling ouderen, chronisch zieken en gehandicapten en benadrukt hierbij de noodzaak voor uitgebreide publiekscommunicatie;
2. het Platform stemt in met de Verordening langdurigheidstoelage 2009 gemeente Slochteren, met dien verstande dat er enige bezorgdheid bestaat over het feit dat er een harde grens van 100% van de bijstandsnorm wordt aangehouden. Inwoners met een inkomen dat een paar euro's boven het sociaal minimum ligt, komen hierdoor niet in aanmerking voor de toelage. Het Platform stelt daarom voor om na een jaar te evalueren of het hier een reëel probleem betreft;
3. het Platform heeft de volgende opmerkingen geformuleerd over het document 'Bijzondere bijstand in Slochteren':
 - a. naar aanleiding van paragraaf 1.4.3 wordt gevraagd welke actie de gemeente Slochteren onderneemt als uitkeringsgerechtigden buiten hun schuld langer dan de toegestane periode in het buitenland verblijven;
 - b. naar aanleiding van paragraaf 1.8.1 wordt voorgesteld het draagkrachtjaar te laten lopen vanaf de datum dat de kosten werkelijk gemaakt zijn, en niet vanaf de eerste van die maand;
 - c. naar aanleiding van paragraaf 2.1.1 en enkele volgende paragrafen stelt het Platform dat het in tegenspraak is met de keuzevrijheid als de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering van Menzis vanaf 2010 als voorliggende voorziening wordt beschouwd;
 - d. naar aanleiding van paragraaf 2.1.2 (paragraaf 2.1.3 in een ouder concept) vraagt het Platform uitleg over korting op aanvullende ziektekostenverzekeringsspakketten;
 - e. naar aanleiding van paragraaf 2.2.11 is het Platform van mening dat reiskosten voor detentiebezoek en ziekenhuisbezoek voor kinderen die niet op hetzelfde adres wonen, bijvoorbeeld omdat de ouders zijn gescheiden, wel worden vergoed.

Wij hebben besloten als volgt te antwoorden op de adviezen van het Platform Werk en Inkomen:

Naar aanleiding van punt 2: wij hebben besloten dit advies over te nemen en in de eerste helft van 2010 een korte evaluatie uit te voeren waarin de vraag centraal staat of de bezorgdheid van het Platform reëel in gebleken.

Naar aanleiding van punt 3:

- a. uit jurisprudentie blijkt dat gemeenten geen vrijheid hebben om coulant te reageren als uitkeringsgerechtigden buiten hun schuld langer dan toegestaan in het buitenland verblijven. De uitkering zal moeten worden beëindigd op grond van artikel 13, eerste lid, onderdeel d, Wwb;
- b. vanwege administratieve overwegingen is geopteerd het draagkrachtjaar te laten lopen vanaf de eerste van de maand waarin de kosten ontstaan. Deze administratieve keus zal in verreweg de meeste gevallen geen negatieve gevolgen hebben voor aanvrager. Wij hebben derhalve besloten dit advies niet over te nemen;
- c. In het document 'Bijzondere bijstand in Slochteren' is vastgelegd dat de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering vanaf 2010 een voorliggende voorziening is. Dit betekent dat medische kosten die door deze verzekering worden vergoed, in principe vanaf 2010 niet meer in aanmerking komen voor bijzondere bijstand. Hiermee worden inwoners met een laag inkomen gestimuleerd deze verzekering af te sluiten. Dit betekent niet dat de keuzevrijheid wordt aangetast: iedereen is vrij om een verzekering naar keuze af te sluiten. Wij hebben besloten om 2009 als overgangsjaar te beschouwen en de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering dan nog niet als voorliggende voorziening te beschouwen. Dit geeft de doelgroep ruim de tijd om desgewenst kosteloos over te stappen. In het geval de belanghebbende wordt geweigerd door Menzis of in het geval een ziektekostenverzekering bij een andere ziektekostenverzekeraar vanwege bijzondere omstandigheden te prefereren is, wordt een uitzondering op de regel gemaakt en wordt de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering niet als voorliggende voorziening beschouwd;
- d. de collectieve aanvullende verzekering bestaat uit de pakketten Tv1 en EV1. De kosten voor deze aanvullende pakketten worden door de gemeente betaald. Daarnaast kan de verzekerde kiezen voor een hoger aanvullend pakket. Op deze pakketten krijgt de verzekerde een korting van 9%;
- e. als de ouder in detentie zit, of opgenomen is in het ziekenhuis, en het kind staat niet op hetzelfde adres ingeschreven, is er in principe geen noodzaak om bijzondere bijstand te verlenen. Dit valt onder de omgangsregeling tussen beide ouders. Wij hebben daarom besloten dit advies van het Platform niet over te nemen.

1.7 Publiekscommunicatie

Wij hebben besloten de wijzigingen in het minimabeleid intensief te communiceren. Hierbij wordt gebruik gemaakt van persberichten, gerichte mailings, een voorlichtingsbijeenkomst en vele publicaties in 't Bokkeblad. In het kader van de eindejaarsuitkering voor mensen met een laag inkomen zijn er meer dan 300 brieven verstuurd naar uitkeringsgerechtigden en mensen die mogelijk van de regeling gebruik kunnen maken. Wij zijn van plan eenzelfde mailing te versturen voor de overige onderdelen van het minimabeleid. Op 3 en 24 december zal er een special in 't Bokkeblad verschijnen waarin alle facetten van het minimabeleid aan bod zullen komen. Ten slotte wordt op 16 december een voorlichtingsbijeenkomst georganiseerd. Uiteraard wordt de gemeentelijke website eveneens ingezet voor voorlichtingsactiviteiten.

1.8 Financiële onderbouwing 2009

De door ons vastgestelde verbreding van het gemeentelijke minimabeleid heeft veel overeenkomsten met dat in Hoogezand-Sappemeer. Het ligt daarom voor de hand om voor een inschatting van de kosten een vergelijking te maken.

Inschatting uitgaven

1. Als het budget voor bijzondere bijstand van de gemeente Hoogezand-Sappemeer wordt teruggerekend naar de Slochterse schaal, is een geschat bedrag van € 136.501,50 voor de verstrekking van bijzondere bijstand noodzakelijk. In dit bedrag is een regeling voor duurzame gebruiksgoederen verdisconteerd.

2. De gemeente Hoogezand-Sappemeer kent geen regeling voor categoriale bijzondere bijstand voor ouderen, chronisch zieken en gehandicapten. De kosten hiervan worden geschat op € 7.500,00.
3. Aangezien de uitgaven voor de regeling duurzame gebruiksgoederen lastig kunnen worden geschat, wordt voorgesteld hiervoor een buffer van € 5.000,00 te hanteren.

Hiermee komt het totaal benodigde bedrag uit op € 149.001,50, afgerond naar € 150.000,00.

De verruiming van de langdurigheidstoelage leidt vermoedelijk eveneens tot een toename van de kosten. Uw raad wordt voorgesteld het hiervoor beschikbare budget te verhogen van € 8.000,00 naar € 13.000,00.

Inschatting financiële dekking

1. In de begroting is een budget van € 43.500,00 opgenomen voor bijzondere bijstand.
2. Vervolgens is een budget van € 8.000,00 opgenomen voor de langdurigheidstoelage en € 8.400,00 voor de collectieve aanvullende ziektekostenverzekering.
3. Daarnaast kan gebruik worden gemaakt van het restant van de gelden die zijn opgenomen in de meerjarenbegroting 2009 ten behoeve van het minimabeleid. Dit bedrag is € 36.500,00.
4. Voor de eenmalige eindejaarsuitkering voor minima hebben wij van het Rijk een bedrag van € 44.435,00 ontvangen. Verwacht wordt dat hoogstens € 20.000,00 zal worden aangewend voor het verstrekken van eindejaarsuitkeringen. Het overgebleven bedrag, naar schatting € 24.435,00, kan worden ingezet voor het minimabeleid in 2009.
5. Ten slotte resteert een tekort van € 42.165,00. Uw raad wordt voorgesteld dit bedrag voor het minimabeleid beschikbaar te stellen. Dit tekort zal worden meegenomen in de eerste Burap van 2009.

Bijlagen

1. Bijzondere bijstand in de gemeente Slochteren
2. Beleidsregels bijdrageregeling ouderen, chronisch zieken en gehandicapten gemeente Slochteren
3. Verordening langdurigheidstoelage 2009 gemeente Slochteren
4. adviezen Platform Werk en Inkomen

In verband met een spoedige inwerkingtreding van de voorgestelde wijzigingen en het voorbereiden van voorlichtingsactiviteiten is het wenselijk dat uw raad in de vergadering van 18 december 2008 een besluit neemt omtrent dit voorstel.

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Slochteren.

C.L.H.B. Verstegen , burgemeester

C.C.W. van den Akker , secretaris